

John Patitucci 'bespeelt' zijn zeer diverse invloeden

Gary Karr: geïnteresseerd bij de snelle passages, maar volledig geconcentreerd bij de langzame

James Oesi neemt het verdiende applaus in ontvangst na zijn suites

Adam Ben Ezra. Interview met hem in de volgende De Bassist!

het voor ondergetekende misschien wel een van de mooiste bas-evenementen werd; de afwisseling van artiesten, die het instrument in kwestie op zo verschillende manieren teisterden, dat je nauwelijks zou geloven dat het in alle gevallen gewoon om een contrabas ging. Ook Oesi zelf stond op het podium, bijvoorbeeld met zijn arrangementen van Bach's cello-suites tijdens Bach & Breakfast.

Namen

En wie stonden er verder? Grote namen zijn natuurlijk John Patitucci (Chick Corea Elektrik & Acoustic Band), Cody Takacs (solo, Metropole Orkest, Sinfonia Rotterdam) en Dominic Seldis (eerste solobassist van het Concertgebouw Orkest en briljant jurylid van de tv-dirigentshow Maestro). Uit de Nederlandse jazzhoek gaven onder andere Wilbert de Joode (Boy Edgar Prijs) en Ernst Glerum acte de présence.

Bijzonder was het solo-concert van John Patitucci - volgens hem zijn eerste! - die werk van zijn behoorlijk gevarieerde invloeden speelde: van Hank Williams tot Charlie Parker tot een nummer uit de film The Mummy. Volgens een van de organisatoren ontmoette Patitucci die dag ook voor het eerst zijn idool Gary Karr en maakte hij een afspraak.

Gary Karr was een van de eerste klassiek solocontrabassisten, wat zijn collega's hem niet altijd in dank afnamen. Trendsetter en stijlicoon, die op zijn 75e ineens, terug van zijn pensionering in 2001, weer op het podium stond. Alsof er niets aan de hand was, speelde hij een paar solostukken voor contrabas van onder andere Koussevitsky en Dragonetti. Waarbij hij tijdens de vrijwel onspeelbare snelle passages als vanouds de clown uithing. 'You like my new jacket? That's good, because you just payed for it!' Maar

serieus en geconcentreerd won hij het publiek met de gedragen, romantische stukken, zoals het prachtige Prayer van Ernest Bloch. Waarom was Karr daar? Omdat James Oesi - die in British Columbia een paar lessen bij hem had gevolgd - hem overtuigd had. En zo stond Oesi, die naar eigen zeggen ongeveer even nerveus was over zijn solo-optreden als over het succes van 'zijn' festival, ook met de maestro op het podium. Karr vormde overigens een geweldige combinatie met het Matangi Quartet, dat voor de gelegenheid uitgebreid was met bassiste Ying Lai Green (plaatsvervangend aanvoerder contrabas van het Rotterdams Filharmonisch). Dat werkte enorm goed: het 'dunne' karakter van een strijkkwartet - ondergetekende is niet van de strijkkwartetten - was weg, en het klonk alsof er een compleet orkest achter Karr stond.

Optreden na Gary Karr

En dan zul je moeten optreden na Gary Karr. Geen probleem voor Adam Ben Ezra, want als afsluiter van het festival kreeg zijn solo-optreden met vijfsnarige contrabas, looper, klarinet, piano, fluit en elektronica het publiek op de banken. In de volgende De Bassist een interview!

Contrabasbouwer Rogier Dieges en stokkenmaker Jules Kirch stonden met hun werk op de eerste verdieping van het enorme elektriciteitsgebouw. Kirch laat zijn van allerlei houtsoorten gefabriceerde strijkkwartet zien: de oerstok, gemodelleerd naar oude gravures

van de eerste bassisten, letterhouten barokstokken, gewone strijkkwartet stokken en aluminium kinderstrijkkwartet stokken. 'Ik zoek de grenzen op! Ik heb er ook een van perspex gemaakt, om de constructie te kunnen laten zien. Nee, die klinkt niet. Het draait toch om het hout!' Rogier Dieges - we interviewden hem al eens in De Bassist - heeft eindelijk zijn Electric Upright klaar. 'Hij is massief, de hals is heel eenvoudig los te koppelen. De maten zijn zodanig dat hij in een golfclub-flightcase past. Die kun je namelijk gratis meenemen in het vliegtuig. Het lastigste was overigens de elektronica, maar nu heb je een prima driebandsvoorversterker, waarmee je de magnetische elementen en de Yamahiko-piëzo's perfect kunt mengen!' Niet dat er tijdens dit festival contrabassen of strijkkwartet verkocht werden. Een contrabas of strijkkwartet koop je niet zomaar, je bouwt eerst een relatie op, maar er werden wel veel afspraken gemaakt.

Volgend jaar?

Volgend jaar weer? James Oesi: 'Ik ben heel tevreden over de eerste editie. Ik weet dat je je als festival eerst moet bewijzen voordat de bezoekersaantallen oplopen. Maar echt, wie er niet was, heeft zó veel moois gemist. We hadden ook alle conservatoria persoonlijk aangeschreven. Het is toch uniek om van Gary Karr les te krijgen! Ik heb enorm leuke reacties gekregen van de zaal, het publiek en de artiesten. Volgend jaar weer, en meer!'

ddbf.nl ■

'Er heerst een gezellige, ongedwongen sfeer waar zowel klassiek-minnaars als jazzcats zich prima thuis voelen'